

Beti BÂRSAN

cl. a VII-a, Școala Gimnazială nr. 5, Piatra-Neamț
Premiul III, secțiunea „Poezie – elevi de gimnaziu”

Scrisoare

De când cu telefoanele astea
Mobile,
Am devenit immobili.
Am uitat să mai scriem
Câte o epistolă
Pentru bunicii
Care așteaptă
Într-un colț
De sat
Să mai dăm pe la ei.

Poștașul a plecat
Să culeagă căpșuni
În Spania.
Așa că nimeni nu mai duce
Scrisorile
Pe care și așa nu le mai scrie
Nimeni.
Și bătrânii aceia,
Bunicii noștri,
Așteaptă degeaba.

Ce să vă spun...

Despre toamna aceasta
Pot să vă spun
Că este luminoasă ca primăvara,
Multicoloră ca vara,
Surprinzătoare ca iarna.
De aceea castanii
Și-au reaprins lămpioane de flori,
Lebedele au uitat să plece,
Iar bunicii merg cu rolele
Prin centrul orașului,
Uitând că iarna bate la ușă.

Scrisoare pe o frunză de mușcată

Atinge-mă
până când oasele mele vor deveni
clape de pian
și învață să-mi cânti cântece de leagăn în zori,
după ce am stat toată noaptea trează
să pictez vântul,
căci singurul cântec pe care-l pot cânta
e bătaia inimii mele,
și ți-l dedic ție.

Vreau să trăiesc în poezii și povești
și să rămână din mine
doar picturi în nuanțe de albastru
și de muzică.
Vreau să-mi umplu rafturile de cărți
și sufletul de viață.
Vreau un nou eu
și vreau ca inima mea să bată
în tempo de vals.
Vreau să fug
pășind pe clape de pian
și să privesc de pe curcubeu
spre mine.

Colegii

Colegii mei de clasă
Nu prea mai au părinți.
Toți stau cu bunicii,
Cu mătușile,
Cu verișoarele,
Cu nașele.
Părinții au devenit
Niște euro
Pe care lunar
Tutorii
Îi scot din bancomate.